

ROZGRANICZYĆ (7) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf rozgraniczyć (5). \diamond *fut 3 pl* rozgraniczą (1). \diamond *imp 3 sg* niechąj rozgraniczy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

1. *Wytyczyć granice między ziemiemi lub posiadłościami [w tym: co (5)] (6)* : Lufratorowie. *Recuperatores. Iustitionarij*. Wołyń, Podlądze rozgraniczą. *SarnStat* 846; Kommissarze wyflác mamy/ którzy powinni będą té tám grunty [województwo kijowskie i powiat mozerski] rozgraniczyć. *SarnStat* 1029[idem 1185] 1185 [2 r.].

rozgraniczyć czym (2): A on [Bóg] nád wlfytkiem morzem w wielkieu mocnoći vftánowił ią [ziemię]/ á rozlicznemi rzekámi rozfkólfnie pływácemi raczył rozgraniczyć ią. *RejPs* 34v. *Cf Zwrot*.

Zwrot: »rozgraniczyć granicami [z czym]« (1): które dobrá fwoie dziedziczné przerzeczoney N. chce rozgraniczyć/ gránicámi [*vult distinguere et dislimitare graniciebus JanStat* 415]/ y znáki gránicznemi z dobry N. fzláchetnégo N. dziedzicznemi *SarnStat* 462.

2. *Oddzielić [kogo] (1)* : Przeto iefli zónę do poługi przywiózł/ niechay ią lóžko rozgraniczy *Oczko* 28.

Formacje współrdzenne cf GRANICZYĆ.

Cf ROZGRANICZENIE, ROZGRANICZONY